

Motion till riksdagen 2012/13:U209

av **Hillevi Larsson (S)**

Erkänn Västsahara

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att erkänna Västsahara och dess exilregering.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upprätta en västaharisk representation i Sverige i samband med ett erkännande.

Motivering

Västsahara är Afrikas sista koloni. Efter att tidigare ha lytt under spansk överhöghet blev Västsahara äntligen fritt 1975. Friheten varade dock bara några dagar innan grannlandet Marocko ryckte in med sina tungt beväpnade trupper och ockuperade landet. Huvuddelen av befolkningen drevs på flykt och bor alltsedan dess i flyktingläger i öknen i Algeriet. Förhållandena i lägren är svåra och det råder brist på vatten, mat och mediciner. De västahariska flyktingarna är totalt beroende av internationell hjälp för sin överlevnad.

Inledningsvis försvarade sig västaharierna mot sina ockupanter. Kampen leddes av Västsaharas befrielseörelse, Polisario Front. År 1991 övergick Polisario till fredlig kamp. Orsaken var att FN då gav västaharierna nytt hopp genom att anta en positiv resolution om Västsahara. Innehållet gick ut på att en folkomröstning skulle hållas redan 1992 då västaharierna själva skulle få avgöra sin framtid.

Sedan dess har Marocko, med stor framgång och stöd från bl.a. Frankrike, lyckats sabotera genomförandet av tio planerade folkomröstningar.

Den humanitära situationen i Algeriets flyktingläger har successivt försämrats. Det ekonomiska stödet från Europa har minskat, med påtagliga negativa effekter i form av mat- och medicinbrist i lägren. Detsamma gäller FN:s stöd.

Situationen för civilbefolkningen i det ockuperade Västsahara har också förvärrats under senare år. Otaliga västaharier har drabbats av misshandel,

trakasserier, tortyr och fängslande. Många har dömts i rättsvidriga processer, berövats sitt jobb och sin lön, relegerats från skolor, förflyttats med tvång eller fått se sina hem skövlade.

FN-delegationer som besökt de ockuperade områdena har vittnat om våld och kränkningar av västsahariernas mänskliga rättigheter. De bekräftar därmed de rapporter som både Amnesty och Human Rights Watch tidigare kommit med.

Marocko har hittills inte gett västsaharierna något inflytande över vare sig sin framtid, sitt land eller dess naturtillgångar. Det tydligaste exemplet på detta är Marockos fiskeavtal med EU, som innefattar västsahariska vatten. Avtalet har gjorts upp över huvudet på Västsaharas folk och intäkterna från det lukrativa avtalet har Marocko lagt beslag på. Så länge detta avtal inte förändras i grunden – så att västsahariska vatten exkluderas – innebär det ett solklart brott mot folkrätten.

Samtidigt som förföljelsen mot västsaharierna blir allt värre förespråkar Marocko endast en enda lösning av konflikten, nämligen ”begränsad autonomi”, vilket i praktiken innebär fortsatt marockansk överhöghet och ockupation.

Istället för att vika sig för Marockos orimliga krav på att få fortsätta att förtrycka folket och kontrollera Västsahara bör världen stå fast vid FN:s tidigare antagna resolutioner och kräva frihet för Västsaharas folk.

Det är nu dags att Sverige ansluter sig till det femtiotal länder som erkänt Västsahara som ett land, bl.a. Sydafrika. Sverige skulle därmed som första land i Europa ge ett erkännande åt västsahariernas fredliga kamp för att återfå det land som stals från dem av Marocko för över 30 år sedan. Genom att inte erkänna Västsahara legitimerar man Marockos orättmätiga krav på att räkna Västsahara som en del av Marocko. Förhoppningsvis följer fler länder efter och erkänner Västsahara, vilket skulle ge ett erkännande till västsahariernas fredliga kamp och öka trycket på Marocko att verka i enlighet med FN:s konventioner.

I anslutning till att Sverige erkänner Västsahara och dess exilregering bör Västsahara ges rätt till en västsaharisk representation i Sverige.

Stockholm den 20 september 2012

Hillevi Larsson (S)